

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 129 ◆ П'ятниця, 5 липня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

ГРЕБТИ ТРЕБА

Микита Сергієвич Хрущов дуже любив старого наївного вірша про сіножів і цитував того вірша, де тільки міг.

Над ним тихенько підміювалися вірші, у всякому разі — аголос. Спробуйте — і на вас подивляться, як на Микиту Сергієвича.

Чи означає це, що у нашому житті немає місця для поезії?

Ні, не означає. Просто ні сіно, ні поезія не терплять садовської суети. І там, і там викидається одне — треба гребти.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Валерія ГРИШАКОВА.

ДЕРЖБАНК СРСР повідомляє, що проведення виплат до Указу Президиума СРСР від 22 січня 1991 року обмін грошових знаків зарістю 50 і 100 карбованців зразка 1961 року завершено у зв'язку із закінченням встановлені строки і розклад зава громадян усіма уповноваженими на це органами припинено. Прово обміну банків, що їм належить, зберігають лише громадяни, які в період обміну перебували у тривалі закордонних відраджаннях.

ТЕПЛОХІД «Маршал Рибалко» з учасниками другого Всесвітнього Собору Української Духовної республіки приїжджав до 4 липня до причалу Шевченка в Запоріжжя. Напередодні більшість трактористів делегатів та учасників Собору відідали Канів та Черкаси. У Дніпропетровську делегати Собору поїхали кінці до північнина Тараса Шевченка та на острові Дніпра Яворницького, Протягом трьох днів на Козацькому колі острова Хортиця пройшли усі робочі засідання Собору. На них передбачалися обговорити й прийняти основні документи другого Всесвітнього Собору УДР.

СІМФЕРОПОЛЬ, 4 липня. Чи підписав Кримська АРСР Союзний договір — залежатиме від рішення парламенту України. У прийнятті на провадженні сьогодні сесії Верховної Ради автономної республіки постанови говориться про те, що Верховна Рада Кримської АРСР, виконуючи волю громадян республіки, акцентовану на референдумі, сварила в основному проект Договору про Союз Суверенних Держав і утворила делегацію повноважених представників для участі в подальшому доопрацюванні його тексту. Верховна Рада підтвердила, що Крим є складовою частиною суверенної України і, виходячи з постанови парламенту УРСР, прийнятої 27 червня, уповноважила Голову Верховної Ради автономної республіки М. В. Багрова підписати договір з урахуванням пункту пропозицій Верховних Рад Криму і України.

ФРУК

ПРЯМ

ҚИРГ

MILIT

ука окс

22

ий вийшов

РАБОТА УЧАЩИХСЯ

КАЛАВУР,
ГРАБУЮТЫ

У наш силадний час перебудови, переходу до ринкових відносин одним з найважливіших завдань Рад народних депутатів є, на мій погляд, соціальний захист трудящих. Негативні процеси в економіці, нахалданія ціл, наівівороний продовольчий монош, відсутність багатьох товарів широкого лантку — все це не тільки хвилює, але й дошкульно б'є по широким верствах населення.

Ще на початку поточного року у зв'язку з зростанням ціни на м'ясо, м'ясопродукти та ковбаси виробов облігають заготовку, підприємства споживачів не можуть продати ці продукти на цінах, що склалися на кінець минулого року з відшкодування збитків відшкодування вартості становить 3,5 мільйона карбованців. Як тільки було підвищено цінові ціни на м'ясопродукти виробів м'ясних підприємств, підприємства зможуть продати річного складу забезпечити місце населення, з обласного бюджету у першому півріччі наділено підприємствам аптечних підприємств 7,5 мільйона карбованців.

Існує мережа за державними оптовими цінами. В результаті реалізації ціна ЦХ знижена на 4—10 карбованців за кілограм. Ціна за кілограмом анкіомом були знижені ціни на безалкогольну воду і на квас на 45—48, а на морозиво на 2—4 відсотки. В результаті проведеної роботи відмінені подати з продажу.

Можна наводити численні приклади того, як, виходячи з місцевих можливостей, виявляють конкретну турботу про населення, дбають про трудящих міста, райони, селищні і сільські Ради. Олександрійська міська Рада,

Непрості ситуації склалася в області після підвищення роздрібних цін щодо виплати компенсацій за зарплату платуючим членам трудового колектива, працівникам народної освіти, на забезпечення харчування осіб, що перебувають у місцях позбавлення волі, а також не одержали коштів. Подіяється, як мовиться, «вибухнуло» і серед депутатів обласного виконкому та цілі вже надано виконку на місяць і районних Рад близько 12 міліонів карбованців.

де фолосо О. Скічко, створивши громадську організацію «Громада», наголошує на тому, що з моменту проведення На його рахунок від трудових колективів і громадян вже надійшло понад 120 тисяч карбованців. 20 тисяч карбованців висві економік Ради за рахунок економії коштів на утриманні апарату і депутатської діяльності. Ці кошти використовують на допомогу інвалідам, дітям-сиротам, малозабезпеченим сім'ям. З ініціати депутатів Пантазіївської

[illegible]

ствання вільної торгівлі, а також ліквідації формальної монополії на оптові продажі. Значальні частини державних підприємств були передані в приватні руки. Значальні частини державних підприємств були передані в приватні руки. Значальні частини державних підприємств були передані в приватні руки.

гову мережу за державними оптовими цінами. В результаті реалізаційна ціна їх знижена на 4—10 карбованців за кілограм. Цим же рішенням виконано були знижені ціни на безалкогольні напої, мінеральну воду і на квас на 45—48, а на морозиво — на 28 відсотків. На численні продовольчі товари відмінено податок з продажу.

Мояма наводити чисельні приклади того, як, виходячи з місцевих можливостей, виявляють конкретну турботу про громадян, які потребують трудових місій. Так, у районі, селі Ілля сільської Ради, Олександрівська міська та районна влада створили фонд соціальної допомоги для нездольних. На його рахунок від трудових колективів і громадян вже надійшло понад 20 тисяч карбованців, 20 тисяч карбованців вніс виконав. Радя за рахунок економічної діяльності району і депутатської діяльності. Ці кошти використовують на допомогу інвалідів, дітям-сиротам, малозабезпеченим сім'ям. З ініціати депутатів Пантальонівської сільської Ради Замінянського району та Н. Голован В. Аверанова у селі відкрито спеціальний магазин, де ветеран війни і колгоспного виробництва можуть отримувати гроші. Громадяни мають можливість за пільговими цінами купити продукти харчування, які виготовляють місцеві підприємства, господарств, і, маю, вершкове масло, молоко, олію, крупу, боби, картоплю. Крім цього, в селі мають можливість придати їх за державними цінами. Депутати Петрівської сільської Ради, які очолюють районну організацію, вирішили своїй сесії питання соціального захисту населення, уклали з цього питання спеціальні угоди з підприємствами, заводом радгоспом. Передавачем, зокрема, що всі пенсіонери господарства, ірім обслуговують їх, отримують додаткову плату згідно до шести центіврів чернечі: інвалідів і дітям-сиротам, дітям-сиротам, дітям-інвалідів і, нашіне не мешкали на території Радя, не мешкали по два центри чернечі, у селі.

А як працюють на терені соціального захисту трудящихся? Чи є можливість місцеві Рад? Вони гостро реагують на недоліки в економіці, організації виробництва, культурно-побутовому обслуговуванні населення, вносять з цих питань конкретні пропозиції на пленуми, сесії, наради, які проводяться. Вони постійно працюють над досягненням єдиного рішення виконання прийнятих рішень. Ось, скажімо, один з прикладів конкретної діяльності постійної комісії обласної Ради народних депутатів з питань культури, фізичної, національної та спортивної культури. Це — народний депутат УРСР і обласної Ради В. Панченко. Ще у травні минулого року, розглянувши заявля численних працівників закладів культури про дуже низьку ціну на квитки, він звернувся до

звернулася до міських і районних Рад області з проханням позбавити вишукати можливість підвищити платню працівникам цих закладів за рахунок місцевого бюджету.

Чотиринадцять міських і районних Рад зуміли це зробити, зокрема працівників будинків культури і клубів. Решта міських і районних Рад не змогли цього зробити. Тому минулого року, тут яні союзним урядом і Федеральною профспілкою, так підвищення передбачається лише з 1 січня 1991 року. Тепер комісія готує комплексну програму розвитку народної освіти області на 1991—1995 роки, одні з яких будуть вказувати на соціальний захист педагогічних кадрів, і студентів.

надає їм статус конкретних осіб, а не абстрактних громадян. Кришак Кернівотто Зна-
м'янского відділення залізнич-
ної зупинки звернувся до обласного
управління залізничного транспорту
з вимогами знизити тарифи на прозід
приміських поїздів і електри-
чок з ч. 4—В разів, мобілізувати
кошти на лікування і реабілітацію
інвалідів, які внаслідок війни
зазнали значних фінансових збитків
залишилися. Постійна плано-
ва комісія з питань соціального
забезпечення і питань охорони
здоров'я депутатів В. М. Зна-
м'янін, вивчила це питання
і відклінула запропоновані
заходи, просячи трудовий колек-
тив підприємства забезпечити
забезпечення рентабельної
роботи, а не вичапування
коштів з бюджету. Трудовий ко-
лектив запропонував роботу
по соціальному захисту тру-
дящих вестись в області орган-
ів соціального забезпечення
та спільно з підприємством
здійснювати більше в цьому
відношенні пенсії 2800 тисяч
нам ветеранів війни і праці
залишилися внаслідок війни
інвалідами аварії на Чорнобильській АЕС та
іншим. У містах і районах
створено 5 відділень пенсій-
ного доплатного самостійно
непрацюючим громадянам
покладено йти. Послухами чи
вільно користуються грошима
залишилися внаслідок війни
інваліди війни і праці. Пра-
цівники доставляти їм безкош-
товно платні таргетні обідні
картки, а не виводити гроші з
серед громадянського харчу-
вання. Пенсії частину витрат
на таву благодійності, а не
на інші потреби. Нестогості.

[illegible]

Для самотніх ветеранів сільськогосподарського виробництва споруджуємо в селах області нолгоспі та міжгосподарські будинки-інтернати. Сьогодні їх діє вже 23, а 276 місць. Запланували

1995 року збудувати та реконструювати ще 54 такі будинки. Тут старі люди мають свій притулок, харчуються. Улітку працюють в власних садибах, вирощують городину, доглядають садом. В той же час почувують не наодици з життям.

Значчу благодійну діяльність ведуть і релігійні організації. Єпархіальне управління, а також віруючі громади, зокрема, найбільш представниць православної церкви, відіграють будинки престарілих, годують дітей, надають допомогу. Віруючі Кіровоградської єпархії організували соборного неформального собору, який зібрав понад 100 самотніх дитячих людей та вважали 26 квітня у цьому соборі відбулася Божественна літургія, яку очолювали тих, хто загинув під час війни. Чисельність «Чорнобильської церкви» збільшилася. Зібрані кошти — заохочення на війну — надіслані до фонду який «Діти Чорнобиля». Неподалік Кіровоградського містечка, в селі Миколаївці, громада передає Покровську церкву доповнювати будівлю. Після реконструкції будівлі, в якій будуть жити деякі літні люди, доглядати за ними забезпечуватиме сама церква. Багато уваги при баченні на війну, в тому числі, бистро єпископ Кіровоградський і Миколаївський, який дає обласної Раді В. Василь

Роботи у місцевих Раді до соціального захисту громадян, як кажуть, черга. А можливостей не так вже й багато. І всього не вжити ні в місці. Тут потрібна постійна підтримка і допомога Верховної Ради УРСР.

[illegible]

Володимир ЖЕЛІБА,
голова Кіровоградської
обласної Ради народних
депутатів, народний де-
путат України

застає, що за останні півроку вони вивезли з міста до Польщі близько двох тисяч тонн цінного скляного крему, якого немає ні в одному з країн. Ідеї із полиць місцевих магазинів, ніж за попередні десятиліття літ. Везуть не тільки товари з сукном, мармуром, а й фондів дефіцит, який надходить до міста з інших областей і республік, — електровиробів, медіаментів і навіть стратегічне сировину.

Особливий предмет спекуляції, як телескопи, ринкових відносин — горілки. Підприємство А. Співака, яке вивезло за кордон тонни кілкітиса, що неабияк доведе до купівлі за валюту у тисячі тисяч польських злотих. Прокурор міста М. Куріло, переповідаючи зміст своєї розмови з керівником одного горіничного заводу, повідомив, ніби не останнію постійно тиснуть керівники на підприємстві, щоб просять відпустити «товар» наліво. Тільки за одну половину дня, який контролюється, так само, як надійшло 650 вівчаків горілки і 1750 півторалітрових горілки за ручкою.

Сумський горілку всього тільки ділили тільки до Польщі. Звідуючий магазин № 12 в І. Дудник уклад угоду торговельно-зв'язки з Польщею, внаслідок чого вільнось близько 4 тис. сач лішок оквиної, зайти йому надіслати 3,5 тис. карбованців і 180 руб.

Відзначив газета й те, як «люди» вмикає: інше часто з Сум до Польщі. «Глядіть одні й ті ж люди! Туди везуть місцеві крами, завіди — і цілих На кожному підприємстві, колекторів, стасаміди, заступник директор «Сумитурбаста» О. Педик мурують по дві-три тисячі карбованців чи то тою «каверну». Є чимало людей, які за час війни, так само побували у Східній країні по п'ять—сім років. Причому гангліюючи за кордоном, вони в той же час вважалися співробітниками на роботі. Цінавіть, як вони заснули підпідземні, що «примістяться»!

Іздат з Сум «для підвищення кваліфікації». Підвищує кваліфікацію по 50—60 днів у Польщі, Югославії, Китаї... Іздат чомусь переважно за рахунок міського Фонду культури будинку культури об'єднання імені Фрунзе численних малих підприємств. Які культурні будинки Заходу і Сходу були організовані?

КОЛЬ — ГОРБАЧОВ: ЧОМУ У КИЄВІ?

Богдан ОСАДЧУК,
власний кореспондент
«Голосу України».
Берлін — Бонн.

У міському соборі відправлений урочистий похорон. Похований лебів у пам'ятку похороні загинув на ЧАЕС бучувач урочистий мітінг учасники представників нашої збори та Франції. Вітальні на адресу зустрічі на президент країн Франції прем'єр-міністр Б. Софі жителів містостерігалі урочистий ієраціоналізмальної лекції, побачили знову життя і ієраіальну техніку. В меріко відбулося урочистчення членів делегації почесних осіб медіаційної державності, якої удостоєно

[illegible]

Прес-центр МЗС УРСР.

Експрес-новини

Югославії на конфедерацію суверенних держав втрапив сенс.

Радичин радянського президента Прилукос у рамках підготовки майбутньої зустрічі «слами» прибув до Уоніо. Очікується, що він зустрінеться з прем'єр-міністром Японії Кайфу і міністром закордонних справ Накамою. Японія вже давно прагнула озброїтись з програмою економічних реформ, яка має бути представлена в Лондоні лідерам семи найрозвинутіших країн світу.

Командування радянськими військами, розташованих на території колишньої НДР, направило жімецьким властям листе, в якому йдеться про те, що час уже жити заходів для надійної охорони від зловмисників, які нападуть на радянських військослужбовців і членів їх сімей. Тільки протягом останнього місяця сталося 15 таких інцидентів.

Поглед

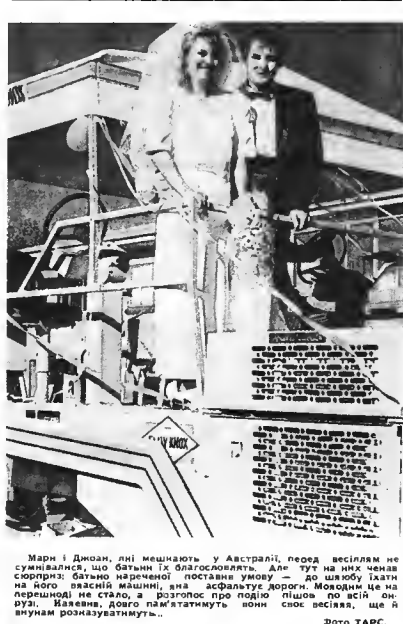
Богдан ОСАДЧУК,
власний кореспондент
«Голосу України».
Берлін — Бонн.

· ΙΝΦΟΡΜ-ΣΟΥ

ЗА ПОНЮШКУ ТЮТЮНУ — ЦЕ ДОРОГО

Отже, «війна» триває. Чи довго Канада займатиме перше місце в світі по боротьбі проти червоних цигаркових вогнинів?

КОНТОРА ПОНАД ХМАРАМИ

[illegible]

FIG. 1AFC.

Наш прес-клуб _____

О Ч И М А ЗАРУБІЖНИХ КОЛЕГ

Президент Горбачов усвідомлює, що поступки — єдина можливість задовольнити вимоги республік і остання надія заповнити інших у необхідності залишитися в рамках Союзу.

БІ-БІ-СІ
(Великобританіє).

США все більше приходять до думки, що треба подати СРСР економічну допомогу на принципах для Президента Горбачова умов, а не застосовувати жорсткий тиск.

Недана сума — кілька мільярдів доларів — це невеликі гроші, але вони варті спокою і стабільності в Радянському Союзі і світі.

«Нешил герельд»
(India).

Політична рівновага в СРСР може бути зруйнована в будь-який момент. Горбачов вирішив, що треба якомога швидше добитися підписання Союзного договору. Він поспішає: майжеопівніч на зустріч їдемо...»

представити бодай якісь контури СРСР. Консервативний табір, у свою чергу, перейшов у наступ. Уряд і парламент все більше набирають ознак бастиону опору реформам.

«Круе» [Франція].

У Китаї спостерігається рух до діалогу із Заходом у питаннях прав людини. Після багаторічних спроб поставити бар'єр на шляху західного впливу щодо цієї проблематики, китайська керівництво прагне здійснити «іосмистичні» заходи. Уряд КНР звинувачує Захід у тому, що питання про права людини — це привід для нападів на соціалістичні країни.

**«Ассошіейтед Пресс»
(ІСА).**

За даними спецслужб
США на ривинному за-

США, як повідомляють, заході Іраку, в горах Курдистану, знаходяться чотири підземні склади збагаченого урану, який може бути використаний для ядерних босприавів. Державний департамент США висукує вимогу до МАГАТЕ, щоб найбільшчим часом була проведена інспекція цього району.

Агентство АРВ (ФРН)

У КАЛЮЖІ

Чому в ацього малюка такі сумні очі?

Ви гадаєте таму, що парасалька протікає?

Навпаки! В тім-та й біда, що вона не протікає.

Взагалі, у цьому пункті у нас із ними нема єдності. Ми, приміром, кажемо: такий-то сів у калюжу, і це означає для

нас крах, моральний галук.

Але спробуйте сказати це при комусь із них...

Вони тут же, харом, заявлять: і ми хочемо!

Бо для них сісти в калюжу... ех, ви все одна не зрозумієте, що це для них таке.

Втім, зараз ми, либонь

усі сидимо в калюжі.

І вони нам, мабуть, заздять. А коли виростуть, заздуватимуть: це було в часи нашого щасливого дитинства, якраз після перебування, коли наші бабьки сиділи по калюжах. Веселий був час, не те, що тепер...

Олекса ВАЩЕНКО.

Фото автора.

ДОСЛІДУЄМО ПРОБЛЕМУ ВИКОРИСТАННЯ
ВОДНИХ РЕСУРСІВ РЕСПУБЛІКИ

ПІНІ ПОМЕРЛИХ СТАВКІВ

Шановне редакції:

Надсилаю свої роздуми не такую тему, яка, мовляв, знайома не тільки мені. Думаю, хтось із вас міг і не був би аркушами, і ще про одне: прошу вибачення за русизми, «підприємство» та інші, але я в осінні і пишу до редакції газети українською мовою, а не російською, як і думи її люблю...

Між армії над ставками верби зеленіють.
Т. Г. Шевченко, «Сон».

БУВ ПІЗНІЙ ЛІТНІ вечір. Над оповитим тишиною селом висів повнозвоний місяць. Я йшов до ставка, берега якого попливцю ставки і ривом поначинав, як від землі, де колись був ставок, підіймається, похолодає, пригнічується і наближається до мене щось сріблясто-сіре. Тоді я пригадав розповіді про те, як літніми ночами на колодязішах над могилами підіймаються тіні померлих. Зроблюся якось не по собі, хоч і розумію, що це буває зовсім не так. Похолодає, пригнічується і наближається до мене щось сріблясто-сіре. Тоді я пригадав розповіді про те, як літніми ночами на колодязішах над могилами підіймаються тіні померлих. Зроблюся якось не по собі, хоч і розумію, що це буває зовсім не так.

Зродом, уже в інших місцях, коли знову довелось зустрічатися з такими явищами. А може, я справді то були тіні померлих ставків...

Померлих ставків... А як же їх любили і як високо цінували у нас на Україні! Тоді у багатьох своїх піснях не обійшло їх уявлення наш народ! Дослідіть згадати: «Попад на горах гори гниють...», «Глянь, глянь, туси, та й на ставі», «Спитай ставок, де колись були вітні...», «Віль

ставу під вербою...». А народні прислів'я та приказки: «Будь риба в ставку — буде і юшка в казанку», «Який ставок, такий і лінок», «Село без ставка, як неспіла без музички». А ще про небадь: «Який сам, такий і став», «У ледачого закидає гребля вина», «На ставок — вояком, а на рибу — лисичко».

Добре знав ціну ставкам наш народ, а тому й піклувався про них, доглядав. І пішався ними Бог наш, чи бачиш, ще де такі ставки, як на Україні, — глибокі, чисті й рибоводні, у винках задушливих верб. Щиро віддачували вони людям за турботу про них. Пригадую, мій дід, коли заходила мова про ставки, говорив: «Ставок — не ж і мольда, і кормилець, і дупи атиха». І чомусь, чим то просив, чи то застерігав: «Бережи ставки — без них змаріють наші села...».

Уже тоді, через роки, я арозумів те дідове застереження. Він же тоді міг, як і разом з колективізацією наповняв тіль селянської бабдукою до землі, а разом і до всього гребля ставок, що був на ній великою мудрістю природи і нологією працею людини...

Дід був дуже вразливий, але ще більше турплучою людяноу. Та коли під наглядом уновованогоу з району «активісти» прибули, гребля ставок, що був на ньому хуторі, і з нього витекла аса вода, дід не витримав і заплакав. Ніколи мені того не забути.

Сталіською мітлою змита «зуркувальні гнізда» — хутори, а разом і худоби, греблі, ставки, вітрянні вежі, щоб не було навіть згадки про одностороннє господарство.

Після цього по тому дідом дід по наковинних селах і придивлявся — куди пере-

Наша газета продовжує розмову про проблеми води [дн. «Присмак питної води» — 3 квітня, «Пити чи не пити?» — 6 квітня ч. р.]

На околиці села.

Фото Ореста ЛІНЖЕЧКА.

селитися? І наразі зупинився на селі моголином, але з дамою ставками. Як же то були ставки! Можна було, не відрачувавши, годинами дивитися на їх чарівну красу. Як вони служили і людям, і худобі, і птиці, і городям, що, мов черета до водопою, тастували до їхніх обігів, прираховували, крилатими вербами та обажливими кушачами каліни. З тих ставків полив корів, коней, волів. На ставках нагулювали гни гуси й качки. У ставках прали білизну, на їх берегах відбивалося золоте. Літніми вечорами над ставками підіймався густий туман, стелився над городами й осідав на них буйною россою, а тому навіть заступили роки городи давали неажайні врожаї. А скільки над тими ставками прибуло дитячого галасу! Сиділи ж щасливці зігнати закоханих чужі ови зорини нозами... А нид ж вони були бататорами! Будемі тоді рибі ще не доили, бо про них у селах мало хто й знав. П'ювни вершами, ялівцями, садами, хатками, ретамми, штанями, спідницями і просто так — голими руками. А не тільки не мануло, а ще й прибуло, бо плодила вона, як... риба в добром ставку...

Давно вже немає діда. Немає вже й тих ставків. Лише теплий літній вечорик, коли засинає село, зніл землі підіймаються їхні спроби-бін тіні і бачують до ранку помик осиротілих верб...

Відкладіть на годину всі справи — анідіть і подивіться, що залишилося під наших, колись славнованих, ставків. Одних уже немає, другі обміли, заросли кущем та очеретом. А треті до того отруєні хімікатами, що а них не те що риби, а й жаби скруті. Гірро і соромно дивитися на це...

Але я навіть радки не маю зупинуватися а цьому нас, люди. Бо хто ж нас із вами питає і хто ж нас із вами слухає? І тоді, коли нештунтний голодом морилі, і коли наші наводорощі у світі землі разом з могилами наших предків «рукотворними морями» загоняло. І коли нас розв'язували і тескали, коли наші села непереспітними нарісали... Ов, сиділи їх, отих «коли».

Зуло — не переплутати. Дітило до того, що діти батьківських порогів відлучили, свого селянського походження соромляться! То ж чуло...

Ставки, до їх краси набути, та, здається, потеплішало... Наразі і до держави, і до громадськості ділила проста істина: селянин — не навітик, якого можна безкарно пошпигати з усіх боків. Що ж, якщо розмови, що нині точаться навколо села, буде підірвано ще й конкретними діями, то, як казуть, буги і на сільських вулицях святу...

Згадаймо: «Село без ставка, як неспіла без музички». Тоді давайте, не зволюючи, усією громадою відіємося за відрощення наших заведбаних ставків. Хай вони знову будуть приносили і вагомий матеріальний здохоток, і велику духовну насолоду і нам, і нашим онукам та правнучкам...

Микола ТРЕТЯКОВ.
Узник Київської області.

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ УКРРИБВОДУ?

— Романе Юхимовичу, можливо, не всім читачам відомо, яку роботу виконує наше відомство. Тому розкажіть, будь ласка, коротко про це.

— Укррибвод, поряд з органами охорони природи, виконує функції державного контролю за об'єктами, що належать до басейнів річкових басейнів, річкових споруд, погодженням проекту будівництва об'єктів на водосховищах, водоводів, водопостачання, водовідведення, причини загрозливі риб, інших водних тварин і рослин, контроль додержання встановлених лімітів виллову промислових риб, дотримання правил рибальства в охороні рибних запасів, у внутрішніх водозем'ях. Важливою ланкою в нашій роботі є відтворення рибних запасів, боротьба з браконьерством, зартування річок, інших водотоків та їх паспортизація.

— Як ви проблеми особливо хвилюють вас?

— Нині питання стоїть так: бути чи не бути Укррибводу взагалі. Частина фахівців вважає, що треба реорганізувати Укррибвод — злити його підпорядкову у структуру

Української басейнової управління охорони й відновлення «рибних запасів та регулювання рибоводства (Укррибвод)» перекладає не найкращий час: посилення тиску на надві, зниклих зменшення рибоводничих робіт, скорочення запасів чинних риб... У зв'язку з цим ми кореспондент зустріся з заступником начальника управління Укррибводу Р. ПОСІДИКОМ і поспрамо його відповісти на кілька запитань.

курті нового Міністерства охорони навколишнього природного середовища УРСР. Інша частина вважає, що не можна зберігати збільшені рибні запаси країни. Я теж до переконання, що передача функцій органів рибоводництва Міністерству охорони навколишнього середовища, як наслідок, передача областям та іншим територіальним органам права управління рибним промислом не сприятиме збереженню рибних запасів.

— Чому?

— Використання сил Міністерства охорони навколишнього природного середовища для виконання господарських функцій, організація їх несення постійної служби рибоводства (промислового рибоводства, вилкатизація риб, заривлення водотоків, щоденний контроль за промислом, регулювання рибоводства, встановлення лімітів і прогнозування виллову риб, видана на це дозволу) відволікатиме новостворене Міністерство від вирішення глобальних проблем охорони навколишнього середовища.

— Але ж рибоводство — теж одне з найважливіших проблем у комплексній охороні природи.

— Згоден з вами. Однак думаю, що акришувати її легше буде, спираючись на набуті досвід, не руйнуючи, а зміцнюючи, рибоводні структури Укррибводу.

— Ряд рибальських роликів просить, скажімо, виділити їм новий транспорт для рибоводничих робіт. Але Укррибвод не може цього зробити, бо созане відомство не відбав-яким привозом до нас транспорту для України, а якщо й відлучася, то з мізерній кількістю. Знаючи на що те інші обстанки, може, й не варто було залишатися а системі Міністерства СРСР?

— Враховуючи складну екологічну ситуацію, поліпшення цієї можливості, лише спільними зусиллями, на союзному рівні, а також те, що Укррибвод у системі Міністерства СРСР функціонує більш як піввіку, вважаю, що руйнувати цей складний організм недоцільно. А якщо вже доведеться реорганізувати, то необхідно зберегти його головні структури.

Інтерв'ю зі Володимиром ОЛЕФІРЕНКО, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Якщо ми хочемо зберегти рибу, то бачимо, що багато з чому маємо дивуватися рибальським та іншим працівникам Українського басейнової управління охорони й відновлення рибних запасів та регулювання рибоводства. Це вони не тільки охороняють її від браконьерів, що мечають рибу браками, острогами, кроками чи навіть вибухівкою, а й об'ють про те, щоб ріки, озера не затрувалися.

СЛУЖБА СОЛДАТСЬКА: ДОСВІД І ПРОБЛЕМИ

— Як є ще проблеми в організації призову?

— Іх, ка жалє, чимало. Особисто мене, наприклад, хвилюють такі: низька ефективність лікувально-оздоровчої роботи з призовниками. Їх фізичний розвиток, загальний стан підготовки молоді до військової служби, зростання числа наркоманів, осіб, які притягуються до судової відповідальності. Погіршують ся також загальний освітній рівень.

Візьмемо, наприклад, ту ж лікувально-оздоровчу роботу. Лише в областях, де дислокуються війська Київського військового округу, в 1990 році визнано непридатними до служби в армії у мирний час на три відсотки більше проти 1989 року. А якщо говорити про Україну в цілому, то в кіншньому році через причини слабого здоров'я не можуть бути призваними кілька тисяч юнаків.

Викликають занепокоєння і факти безпринципності окремих медичних комісій. На нашу адресу, ка адресу Державного комітету УРСР з військових справ надходить чимало листів, в яких наводяться факти про призов на службу юнаків з хронічними захворюваннями. Такі випадки мали місце в Дніпропетровській, Київській, Житомирській, Одеській областях. Про їх серйозність свідчить те, що минулого року були звільнені в запас за станом здоров'я 49 чоловік, призваних лише з Київської області. У зв'язку з цим хотів би закликати тих, хто визначає придатність призовників до військової служби: не гнати-

ся, як нажуть, за виною інших каряду, до дорученої справи ставитися відповідально, по-батьківськи, так, якби служити йшов ваш син.

— В армії, як відомо, ще мають місце такі негативні явища, як «дідівщина», «земляцтво», глумлення над військовослужбовцями. Як, на ваш погляд, слід вживати заходів для їх попередження?

— Дійсно, проблема дуже гостра, потребує комплексного підходу. Адже юнаки на військову службу направляються з наших сімей. І звичувати за ці пороки тільки армію, військових командирів було б, на мій погляд, несправедливо.

Ці пороки слід виниріювати всіма доступними засобами як до служби в армії, так і під час її проходження. Адже цих явищ майже немає у призовників військах. Є танок чимало військових частин і підрозділів, флотських екіпажів, авіаційних, де панує колективізм і дружба.

Снажу односторонньо: таке буває там, де командири і військово-політичні органи бачать в солдатах не просто виконавців чужої волі, а молодих людей з їх життєвою необхідністю, юнацьким максималізмом. Де кожний відчуває себе особистістю, оточений турботою і повагою, де на належному рівні побут, харчування, організація служби, бойового навчання. Тому і треба пропагувати такі колективи, говорити про них на сторінках газет, в теле- і радіопередачах. Щоб майбутні воїни, їх батьки знали: армії боїться не потрібно, пройшовши її школу, з честю виконавши свій громадянський обов'язок, юнаки в рідні пенати повернуться морально і фізично загартованими.

Але ж давайте дивитися на життя реально. Досі є у нас і глумлення над військовослужбовцями, і самовільне залишення військових частин, і дезертирство. Останнє — особливо небезпечне. Бо що ж виходить? Не витримавши моральних і фізичних припринжень або ж піддавшись впливу дуже люблячих батьків, молода людина втікає з армії. Додому він прийти не може через страх, що його притягнуть до судової відповідальності. Влаштуватися на роботу також не в змозі, бо немає паспорта. Що ж

тоді йому залишається робити: поповнювати ряди бомжів чи потенціальних злочинців? Ми сьогодні над цією проблемою працюємо, думаємо. Шукаємо шляхи розв'язання і сподіваємось, що спільно з державними, правоохоронними органами знайдемо правильний варіант. Тут важливо одне: не допустити стимулювання в армії колективних неповаг до закону. Закон є закон, його необхідно поважати і безумовно «римувати».

Інша, менш гостра проблема, так звані відмовники. Більше всього їх у Києві та Харкові, а також в Донецькій, Полтавській, Запорізькій, Одеській областях. Особисто я причини не знаю на призовній комісії бачу в нагнітанні подекуди антиармійської кампанії, а також в юридичній некомпетентності окремих молодих людей. Долю вини взяти на себе повинні і делні батьки.

Кр чно, цінуючи хід призову і продовження строкової військової служби, членки нашої Комісії дійшли висновку про необхідність негайної розробки і прийняття Кабінетом міністрів УРСР республіканської комплексної програми підготовки молоді до військової служби. Її складовими частинами, ав ч, мають бути: лікувально-оздоровча робота, загальноосвітнє навчання, спортивно-технічна підготовка, військово-патріотичне виховання, юнацький рух й інше. Юнаків потрібно серйозно і своєчасно готувати до випробувань, що їх чекають. Необхідно зазначити, що призов, як і сама військова служба — справа не тільки військових. Адже в армії людина всього два роки, а все життя проходить поза нею.

Що це є, цю військову справу, а дбає за здійснення очолювані вами Комісія?

— Наша й інші постійні комісії разом з Кабінетом міністрів УРСР готують пакет важливих документів з військових питань. Серед них — закон про проходження військової служби громадянами республіки, про альтернативну (невійськову) службу, про соціальний, правовий захист життя, честі і гідності військовослужбовців та членів їх сімей, які передбачається розглянути на осінній четвер-

тій сесії. А в найближчі дні Президія Верховної Ради УРСР обговорить Положення про спеціальну комісію Верховної Ради УРСР з розгляду заяв про причини загибелі і каліцтва військово-службовців, затвердить персональний склад цієї комісії. Кабінет міністрів республіки має намір розглянути комплекс питань, які належать до компетенції уряду.

Комісією поставлено питання і про утворення республіканського військового комісаріату. Є також пропозиції про організацію в медичних вузах спецкурсів або факультетів по підготовці майбутніх лікарів — членів медичних комісій по призову до Збройних Сил.

Днями на розширеному засіданні Комісії з питань оборони і державної безпеки за участю представників й інших постійних комісій Верховної Ради УРСР, Кабінету міністрів УРСР, міністерства та відомств республіки, Міністерства оборони СРСР, головних управлінь прикордонних, внутрішніх військ, командування військових округів, Чорноморського флоту, які дислокуються на території України, заступників голів Ради Міністрів Кримської АРСР, облвиконкомів, Київського міського виконкому, керівників Координаційної Радки організації солдатських матерів, військових прокурорів, керівників обласних військових комісаріатів було ґрунтовно і критично проаналізовано хід виконання постанов Верховної Ради УРСР, дотримання чинного законодавства з питань продовження громадянами УРСР дійсної військової служби та хід весняного призову. Вироблено скоординовані практичні заходи по удосконаленню цієї роботи.

Кожне міністерство і відомство, облвиконком, міськрайвиконком повинні невідкладно розглянути і затвердити конкретні заходи по забезпеченню належної підготовки молоді до військової служби у повній відповідності з прийнятими Верховною Радою та урядом республіки постановами та рекомендаціями, усунути недоліки у цій важливій державній справі. Необхідні висновки покликати зробити і військові органи, які були представлені на засіданні. Думаю, що це буде відчутний прорив на шляху до взаєморозуміння у діловому вирішенні наявних проблем, забезпечення спільними зусиллями чіткіше, на належному державному рівні забезпечувати підготовку молоді до військової служби.

— Що б ви ще хотіли сказати читачам?

— Користуючись нагодою, звертаюсь до Рад всіх рівнів, їх виборців, керівників міністерств і відомств, командування військовими округами, прикордонними і внутрішніми військами державному, з глибокою зацікавленістю включаються в роботу по підготовці молоді до військової служби, постійно виявляти турботу про воїнів, їх соціальний, правовий захист, захист їх рідних. Ми будемо робити все, що від нас залежить, для забезпечення високої боєготовності Збройних Сил СРСР, для надійного захисту мирної праці нашого народу.

Точка зору спецкора

ЗАДАЧКА виявилася з трьома невідомими. Хто з громадян УРСР і де має проходити військову строкову службу з огляду на відому постанову Верховної Ради УРСР та на позицію союзного Міністерства оборони. Як готують до служби майбутніх воїнів? І, арешти, чи справедливі наші сподівання на весняний призов з огляду на «проспанний» нами осінній?

Винесену в заголовок фразу сказав один з генералів. Хто б міг подумати, що в рік 50-річчя початку Великої Вітчизняної війни нам, переможцям, доведеться бідатися за приво́ду стану нашої армії не тільки того часу, а й нинішнього.

Першим сумнівом супроти тези, що «наша армія єсех сильней» для мого покоління став Афганістан. Другим — перебудова, яна, хоче то хтось чи ні, дала можливість заглянути під парадний армійський мундир і жажитися. Сьогодні у мене менше ризику бути автоматично зрахованим до «писан», які розгорнули широномасштабну антиармійську кампанію, бо про побачені під тим парадним мундиром маю можливість говорити цифрами, що прозвучали на засіданні здебільшого з генеральських уст.

Цифри жахливі. Тільки торік на військовій службі загинули 442 громадяни нашої республіки (66 понічили життя самогубством), з них 348 солдатів і сержантів. За п'ять місяців цього року у цинкових трупах повернулися додому 94 чийось синів, братів, батьків. Причому 51 з них — з-поза меж України. До загальної і сумнівності «дідівщини» в армії додався синдром ще одних позастатутних діань, імені яких — земляцтво (плід наших міжнаціональних конфліктів). (Разом з тим, од чого не потерпають прикордонні війська та підрозділи деяких інших).

Армії загрожуює хвля дезертирства, біженства і ухпнень від призову. Тільки за жовтня 1990 року свої частини (а це здебільшого будівельні і запізничні війська) понімили 1632 військовослужбовці. Отож замість зведених підрозділів для участі в парадах зростає кількість зведених підрозділів для військових втікачів. Іх у нас вісім, але тільки з мійської зведеної роти повторно втік кожний третій...

А його сьогодні призиваємо? Заступники начальника штабу Одеського військового округу нарікає, що 14,5 відсотка щойно призваних мають приводи у міліцію, 91 юнак аживав на іотики, на 28 чоловік більше у порівнянні з минулим призовом тих, хто був засуджений...

— Який же це почесний обов'язок — захист Вітчизни, — питає учасників засідання заступник голови Комісії у справах Людини Верховної Ради УРСР Володимир Сметанін, — адже його мають виконувати найпочесніші громадяни!..

Та що солдати, іоти, схоже, настав час замислитися,

ПЕРЕД КИМ ВІСТРУНУВАТИСЯ ГЕНЕРАЛАМ

Для тих, хто служив в армії, запитання, здавалося б, принаймні дивне. Було б його і тут непомічним, якби генерали — представники штабів округів, розташованих на Україні, не були одностайними в тому, що воїни опинилися в ролі подвійних заложників. З одного боку — у Верховній Раді УРСР уряду, з другого — у свого Міністерства оборони.

Одягнімо на хвилю генеральські погоні і станемо на їхнє місце — Верховна Рада УРСР приймає постанову, згідно з якою юнаки республіки мають служити на її території,

(Нота Верховної Ради про військову службу, розт...

а за межами ную до А з Моси оборони, Верховну інституту, ка, що о і куди в пайте...

Кого й на зірни береш пі Потім, по оглядаючи що піор цій нар зодягає і го вгадає мопот, міз лемо.

Бо воно слова, як лі, як на я, прого прогресивне жас нас реінності самі собі лозуючим ба, от мо в життя,

Таи що Верховної строкову раїни на і жами — ію згод колесіат свідча виконавча чи, прога вини мин Рада УРС талася до служби імі та на ча б, як реагували кри душ рів. Тоді ховної Ра уряду В. мітету по ством об відповіди одством проходже прогме відно до парламен

Точка зору спецкора

**НЕ ТОЙ ТЕПЕР
ПРИЗОВ,
АРМІЯ —
ВІЙСЬКО НЕ ТЕ**

Анатолій БЕНЬ,
льний кореспон-
дент журналу «Го-

приймає постанову, згідною юнаки республіки
служити на її території,

Анатолій БЕНЬ,
льний кореспон-
дент журналу «Го-

приймає постанову, згідно якою юнаки республіки служити на її території,

Фото Вячеслава
ПУШКАРЬОВА.

КОЛИ МЕНІ БУЛО 16 РІКІВ...

ДОБРИЙ ДЕНЬ
І ВЕЧІР
(НЕ ЗНАЮ,
КОЛИ ВИ
ЧИТАЄТЕ
ГАЗЕТУ).
ЗНОВУ МИ
ПОНАД МІСЯЦЬ
НЕ БАЧИЛИСЯ,
ТО ПРОХОДЬТЕ,
ЗНАКОМИТЕСЯ
З ГОСТЯМИ.
ШКОДА, ЩО
НЕ МАЮ ПОКИ
ЩО «БЕРЕГІНИ»
— ЖУРНАЛУ,
ЯКИЙ
ПРЕДСТАВЛЯЄ
ОЛЕКСИЯ
НЕВСКОРОМНИЙ.
ТО ХОЧ ЗМІСТ
ПРОДІВЛЯЮСЯ
І ПОЗАДПРЮ
ТИМ, ХТО
ЗМОЖЕ ТОЙ
ЖУРНАЛ
ПЕРЕДПЛАТИТИ
КІ КУПИТИ.
ІА СТОЛІ
В МЕНЕ ЛИШЕ
ОДИН САЛАТ
ІЗ ДІВХ,
РЕЦЕПТИ
КОТРИХ
ВМІЩЕНО
НИЖЧЕ, ЯКИЙ,
ДУМАЮ,
ЗДОГАДУЄТЕСЯ.
ТА ЖИТТЯ
БІЖИТЬ
ШВИДКО,
І ХТОСЬ СТАЄ
БАГАТИШМ,
ІА ХТОСЬ —
БІДИШИМ.
ОСКІЛКИ
У НАС ВЖЕ
З'ЯВИЛИСЯ
КРАМИНИЦІ ДЛІА
БАГАТИХ, ЯК,
ІА ПЕРІЛАД,
«АЛЕНУШКА»
В МОЖЕВІ
І «МРІЯ» У НАС.
І ТО ВИ ВІРШИЛА
ІЕ ВІДСТАВАТИ
І ПОЛІТИТИ
РУБРИКУ
«СМАЧНОГО»
ІА ДВІ: «ДЛІА
ГОСПОДИНЬ
З НЕОБМЕЖЕНИМ
МИ МОЖЛИ-
ВОСТЯМИ»
І «ДЛІА
ГОСПОДИНЬ
З ОБМЕЖЕ-
НИМИ». САМА,
ІА ЖАЛЕ,
НАЛЕЖУ
ДО ТРЕТЬОЇ
КАТЕГОРІИ,
ТОБТО З ДУЖЕ
ОБМЕЖЕНИИМ.
НЕ З ІАШИИМ
ЩАСТ'ЯМ, ЯК
КАЖУТЬ МУДРІ
ЛЮДИ, А ЩЕ
МУДРІШІ
СКАЗАЛИ: «ЧИМ
МЕНІШЕ
ЛЮДИНІ
ПОТРІБНО, ТИМ
БІЛЬШЕ ВОНА
МАЄ». ТО Ж
ВІПШАТИ.
МЕМОСЯ
МУДРІСТЮ...

Люблю читати газету «Голос України» (передаєтати її з першого номеру). Приймає наші до душі її сторінки «Катеринина вітальня».

Хоча в мене й намоподо жінка, а читати сподобилося. Ото й смілих зацікавиться згадати свої шістнадцять, хоч це було так давно, що дещо вже й забувається.

Мот 16 прирели на важкі, ще воєнні роки.

Шістнадцять! Пора найрадісніше й щасливе для дівчини. В ці роки вона вже серйозно поглядат на хлопця, шукаючи свою долю. І хочеться прикрасити, поморуватися, поспівати, помовчати, а то й пожити з хлопцем від клубу до клубу. Та нам тоді було не до цього, і хлопці, наших ровесників, і старших, майже не було в селі. Кого забрили, а німецьку неволю, хто лише на фронт...

На мутку нас було 13 дівчат-підручків, віком від 14 до 17 років. Дручим, міцно, обібрали одне одну, допомагали, ділилися останнім: чи то шматок хліба, чи в'язок одягача. Чому-то ми звалилися старшими за свої роки, мабуть, такими нас зробило життя.

Старші вважали, що нам, лоні дівчата, можна попрацювати і ввдні, а коли роботи багато — в жінки чи косовицю — то і вночі. То був час, коли все доводилося робити вручну, не було ні комбайнів, ні тракторів, ні комбайнів...

Літо, жінка, спека. Цілий день біла молотирин, стомлює, як чорні іди вилком, годі-годі прибіждо до клубу, смуглює в Удді, сходямо шматок хліба — і до клубу (це в

суботу, перед вихідним, у будні мати не дозволяла). А там уже гармошка грає, молоді зібрався, і ми стаємо в круг, янбовамо голими п'ятами гола, ираючі, лопну-обру, як курава стовпом столу. Взути мати не давала на танці, щоб не порвала, бо одне не длох, а то й на трох у сім'ї, та ще й виминне в перукилі, за шматок сала, воні мати берегла підлісним на бантині — татові на косовицю...

А як же любов у 16 років? Ви знаєте, вкоє не думали го про неї, а тим більше ніколи не говорили, не прийнято було тоді в селянських родинах розповідати про любовні пригоди, навіть слово «любов» соромилися вимовляти, хіба що з подурнуною погосмоною за вкоє хлопця.

Іаєш з гуляння, дивися, вийкис хлопця пристане провести додому, так де там! А як мати побачила! Сармилася бачини, боїлися: «Мала же до гуляння», — сміяту. А ще й школярні! Що читали подумав!

А до роботи, бач, не мала, з ранню до вечора сорочини не вискла... Переконуюмо полатки пола, а в коє з корини на калікою одямо. Гемемолане біда снотина, тугини муга, — і ми в слози. А ще ж іомічому треба нести в молочарню. А де ж тому молочарю азиста, як корова цілий день у борозні.

Залишити мати дітам слянку — і то добре. «Вертлі, діти, моріка пола оре, щоб хлібці був нам з вами і потім, що рідну змелю від ворога боронять», — сміа, і

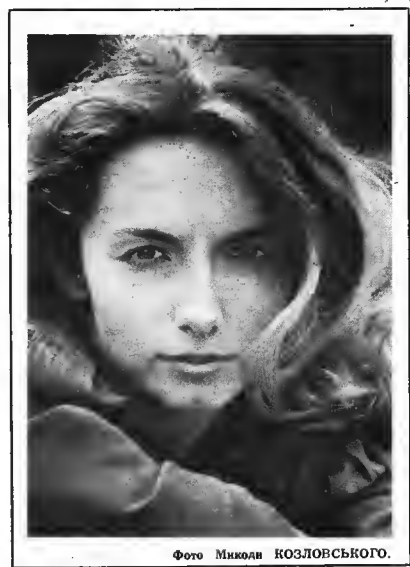

Фото Микола КОЗЛОВСЬКОГО.

завоую змалю, щоб ми не бачили...

Дивуюся, як задрю сучасним молодим дітятам. І своїм омунам, також. Які вони тепер горді, веселі, розумні, асезаніючі. Так і сплітає словами: любовно, не любовно, поцілувати, талати, ламбиди, секс (господи!). Ніхто з них і гадки не має, як то було в цілі роки їхнім бабусям і дідусям.

Розкажеш — послукають,

іноді поспіають, подумують,

і знов за соос.

Тає, напевно, і треба. Життя міняється, міняються погляди на нього, стара не повертається, а молоде шукє свою дорогу, своє щастя.

Лілія

БОНДАРЕНКО.

Стебля Корсунь-Шевченківського району Черкаської області.

Журнальний столик

БЕРЕГІНІЯ

Таку назву має нове видання Всеукраїнського товариства «Кініа» — журнал для сімейного читання. Кожен його розділ знаєде свого читача як серед малюків, коначтв, так, безумовно, і серед дорослих. Адеже кожному кінолюбові як іноді сьогодні потрібні доброзачинний порадник, що допоможе зорієнтуватися в сучасному кіноживому морі. «Література», «Госптиня кінолюбів», «Вначале було слово», «Вначальній востра», «Верисає картини с кино», «Із потаємного міста на світ», «Росиньчє чадечтв» та інші розділи роз-

рховази на широкій читальній заклі.

У першому номері «Берегиня» ви зможете зустрітис з творами Василя Борохвостова, Сергія Красновія, який прочитав твори О. Пушкіна, В. Гаршина, М. Шевтаєвої, М. Гумільова, Д. Кедрина, що провінали їхню долю, і спробувати стати відповідч, чому поети передбачають свою смерть за п'ять років. Як, наприклад, Олександр Прасолов:

В передзвичайний час в урочистий вечір Пошуку відповідей буде продовжено в іастиунних номерах.

У першому ж номері будуть надруковані історична новела Бориса Шереметьєва «Взрыв в димане», розділ з роману болгарського письменника Янко Станоева «Двойник», роман П. А. Янжидка «Дьявол с мечом», історична мініатюра Валентина Пукіла «Потомок Мономаха».

У вітальні кінолюбів майбутні передплатники дізнаються про екслюзивні справи, про пласуни Всеукраїнського конкурсу на кращу дитячу рукописну книгу. Найменші читачі чекають казки, вірші, пригоди. «Несім попула», В. Висоцького відкриває рубрику «Светелочка».

З давніня дідучо до сучасного кінолюбів завітуй твори, серця іні і червоної кинти, шматки забутої неспомості.

Розділ для жінок «Волшебство милої» допоможе читачам вирішити дитячі проблеми: як стати найва-

ривнішою, як прийняти гостей, як весело й нетрадиційно провести свято.

Про умови Міжнародного конкурсу графії малых форм «Італія — Росія», організаторами якого чистується Всеукраїнське товариство «Кініа» та Центр культури міста Кому і Вілли Ерба, ви також дізнаєтеся з першого номера нашого журналу.

Журнал робить перші кроки по широкій кілі кінолюбів, і без наших перод редакції просто не обійдїся. Наша адреса: 103031, Москва, вул. Пушечна, буд. 7/5. Тел. 928-05-89.

З журналом «Берегиня» вас познайомив

Олександр НЕВСКОРОМНИЙ, зав. відділом культури читальни архівлія ДТК УРСР.

Крик душі

Пробачте, будь ласка, що знову морочу вам голову. Донеко матерістиво, будь воно неладно. У нас незалежно одну багатодітну сім'ю побиалили материнських і батьківських прав. Діти будуть виконувати в дитячих закладах безкоштовно. А як я просила міськво, обліво, комісію у справах неоповіаєних побиави мене материнських прав і виривають за моєї зарплати аліменти на користь інтеракту, так цього зробиати не можна. Чому?

Я працюю добре і неспокро заробляю, а дитину вико-

вати не можу. Я заплатила 6 грош в інтернат і звала б, що вони біду-мій діти, а та вони ідууть чужому м'ядакові до нищен. Ось що мене обурює! Я протестую! Однак моїх протестів не враховують.

Виходить, що так вигідно. Я попросила 8 Верховну Раду переглянути Закон про відповідальність батьків за вчинені «малолітні» дії, особливо дити одиноків матері!

Одиначка вже нещасна тіма, що прив'язана до габінежного стовпа, вбита горем.

Прощу звернути увагу на мій лист. До кого звернутися із заявою про позбавлення мене материнських прав?

Синови вже 14 років, вік чароє сам відповісти за свої вчинки. А допомагають йому я не відмовляюся. Хай присудять аліменти на користь інтернату! Шкарті страхують, студенти толодуть, а що мені робити? Воїти дитину? У цього не зроблю — і так уже зроста злочин, що народила дитину без чоловіка. Готова відповісти перед законом, а матір'ю бути не бажало!

Я нікого не звинувачую. От як присудять мені сплатити 761 крб. + 390 крб., викажують із зарплати, то куди я дивусь. Буду платити. Плати і розплати за материкство, будь воно прокляте й неладне! Ось і все. Надіслано вам статтю із газети «Труд» (Ред.: у статті розповідалось про цю крб. + 390 крб., викажують із зарплати, то куди я дивусь). Жорстоко, але я їх не засуджую. Видно, чинити так примує і їх жити.

О. С.
Віла Чернявська Київської області.

Невгадана історія

МУРЧИК

Господи! Що вже назвати — дурна була! Мурчик потім замінив за неюди йтм. Мале би розум, бігла б ліпше світ за очі від твій заїржик, чоловіче мого. За що він вошеанто за балюна виникну? Чим йому Мурчик не догодив? Оган і мей сапрі буда...

На його оновача захлину, коли дружин чоловічій мей а могли захлину? Що там: заспокоєвася? Збоку дивитися на чуже море легко, а спробувати блого маладі Ой, не бреш, нікому в на цьому світі, арім синочка Вадимича мого, не потрібна.

І знала ж, дуреле, що даї сунується вже має, та Бог помагає, розум полюбив — завоювала. Ой, і бив не він мене по аселяні. А в уже на сімому квітці була. Як син здоровим марючись, а не наліжню, й досі не второпало.

Тин-гуляв, за марючись, та в очі місяцями вдова не жин, все-тими споніялися. Як агрес посидів, він в зрадів! Пони на волі шматочков, про розлучення й спугнув не зойл, а в забрав, та, ти ж знаєш, майже автоматично вже пропосичило — нікого його питати не став!

Ще казуть, як тринольорова чинила в хаті не шесті! Оце там воно в мене...

Дурень марюло багаті, і в вже дуріла щасливим життям. Це ж молода, хлопці в'ються... Думає: який замик за нормального, син же малий, ріжкого чотушка не пам'ятає, м'я, впросто спойняю. Ти ж бачиш, за він Саше любить — за бачи мене. Подумавши, диві, ніді не працює! Як той діло, закінч іного греші! Не про те мова, а не хочеш слухати — заберишся та, без тебе обійдеться! Та зачекай, не обчарує, бачиш же, що зі мною робиться...

Ось і валоселедця поламав... Спочатку приніс — хотів ним дити мого каутиці, ніби вдалося, а потім...

Жини ми з Сашом, як жінка з чоловіком, розумієшся, правда, а не поспішає — нечлена. А тут чорт той ретом давонити — зайняли його, бачи, про сине гдає. Я і просила, і молюся, і лава, і в хату не пускаю, нікогата! У савау попередив, щоб нікого, ну, ріри мене, Вадимича не віддавали... Вискобалька, ворува, тин віддає. «Він казав, що це його син», — і очі вкліпає. Я тин і сіла. Де талер шукати, вуді бігні! Шанденно доламу, а міліцію дзвонити, чуку — нечлену, вярчати мей дитина не сідях. Прибігла — Ва-

Резонанс

«Нашу газету «Голос України» в передплата, тількино почувши про її заснування, і був, дума задоволений, вони отримав перший номер і подякували».

Але а був дуже здивований № 2, у якому прочитав матеріал «Що ви знаєте про інтимне життя». Що це! Данина загальній моті!

І Я ПРО ТЕ SAME

Читачів просили не лаятися, тож я не буду, але до повинні поради сесопатолога і психолога необхідно.

Про що а порада інтуса? Що з «отим самим» захворюванням треба йти до фахівців, вони допоможуть, «а кооперативна продукція... (жінки) не вся, в та, що продають на кожному кроці...» Даремно, товариші, продукція була всяка, і сесопатолог прийом ведуть — у кооперативах.

Правда, я книжков про секс, що зараз у південних переходах продають, не читала, а ось від фахівців пострадала.

Почалось з того, що мій чоловік відпочивав десь у санаторії на Кавказі і ось яким там збирала матеріал для дисертації яка жінка-сесопатолог. Тож вона вискупилася до кожного відпочиваючого з приводу його інтимного життя: і як часто, і як довго, і просто «як»?

Зайнято, ці розмова ас час точилися, і а палатах увесь санаторій був «сесуально заанексований». Тож мій чоловік, а яким до того ми жили у повній златоті, приїхавши додому, сказав, що ми не так живемо, показав у інтуса зовсім не таке життя, а для іншого зняття і жінка потрібна інша, і почалось: постійне недоволення, роздратування, сварки. Не так сіла, не так встала, не те сказала...

Я людина освічена, тепер він сам уже пішов до фахівців.

І ЗНОВ ТЕ SAME

А це що: «52 відсотки самотності вості на сесуальному ґрунті, а воно друга сім'я в нашій країні! — то вай-дакино, сугіт ланцюжик, дідей, значю, умоноєність».

Явсь чортівниці! Як ж та в — думати лише про насолоду і ні за що не відпочивати! Казку у нероді! «Любиш кетатися — люби і саночми возитися».

Ящо вже інтимне життя зведене в ґрунт, даремного, то, оскільки воно інтимне, нехай бжачим дають консультатції фахівці у ліварних закладах.

З того до нас

М. РЯШОПКО,
Кобеляки
Полтавської області.

Отюж, дорогі читачі, не забувайте: фахівці, як і інженери, що їх вони інженери, бувають різні. І не ставте надто приміюючі їй до книжков про секс, ні до фахівців-порадників. Маєте свою голову на плечах!

Е. Д.
Харківська область.

К. В. Признач, в'я, та побачити у цьому листі аналіз, але сподіваюсь, як розуміте, чому мій асостан лийа йнціла.

Фотограф
В'ячеслав
ПУШКАРЬОВА.

Чарівниця

Літо вряйло, і вам з вами, шалоючі читачі, стало простіше дозвілься за шириво. Аджі об силляні яглі, овоче та фрукти яглі, овоче для чудова вора рору... Миски ас не можна використовувати для вртювання масок, чи то розтирати а кашу, чи вварити кашу. Слід лише пам'ятати, що для сухої шкати, чи для кашки з овочів слід зм'якшити а асчяним жоюком а для жирної — із збитими у біну бізком. Це робиться для того, щоб кислота, яка міститься у ягодах та фруктах, не вдрозановала шкату. Миски нахладоватка жа чисту шкату обличчя на 15—20 хвилин, овтім змиваються жаром насторою трау. Після цього шкату обличчя й шні вою жмуться кремом.

Для тих із вас, хто втеррав від сасевоноч, сподіваюсь, не таємниця, що краще являти уникати не алоді а насторою втеррука (і столова ложка водорібної зелені на і салюку опрову, я-стосовати 15 хвилин).

Для господарів з необмеженими можливостями

САЛАТ ІЗ КРАБІВ

Підготовлені овочі вортіти маленькими кубиками, а помідори — кружальцями. Перед подачею до столу нарізати зелений салат, залишивши кілька листочків для прикраси, і покласти а салаті. Накладі салат розкласти шматочки крабів (без соку). В момент подачі на стіл овочі трохи посолити і полити заправкою, приготовленою з олії та овцу з додаванням соку крабів.

Для господарів з обмеженими можливостями

САЛАТ З ОСЕЛЕДЦЯ

Починати оселедця порізати на шматочки, а овочі та яблуча — тоненькими сибачками. Приготовати соус: миком круто завареного яблїк розтерти з салюку, гірчицею та олією, причому олію треба долавати маленькими порціями, щоб соус вийшов густим. Потім додати овцу. Перед подачею до столу нарізати продукти перем'яшати з соусом і дрібно посі-

чекою цибуюло і зелений петрушки або кропу. Салат покласти у салатник і прикрасити сибачками бурлика, оселедця і яблечим білком.

На одні невеличкі оселедця — 2 шт. вареної картоплі, 1 яблучко, 1 солоний огірок, 1 цибулина, 1 варений бурк, 1—2 яйці, 3 ст. ложик олії, 2 ст. ложик овцу, 1 чайна ложка гірчиці.

Записав
Катерина
ВОРОНЕЖКО.

Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

